

synes jeg simpelt hen ikke hænger sammen logisk. Hvorfor i alverden skulle Bush-administrationen bruge tid og kræfter, som så i øvrigt også mislykkes?

Så min konklusion er, at man går i krig på trods af FN og på trods af folkeretten. Og så synes jeg sådan set, at det mindste, man kunne forvente af Venstres ordfører, var, at man i den der mandfolkeretorik også står ved, at det er ren politik uden om FN og uden om folkeretten.

Kl. 10.05

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg tror, det står rimelig klart for dem af os, som har fulgt udvalgsbehandlingen gennem det sidste par dage, at de folkeretlige vurderinger, som regeringen anlægger, kan diskuteres. Så udtrykker jeg mig meget mildt.

Mit spørgsmål til Venstres ordfører skal i al korthed gå på, om Venstres ordfører kan bekræfte, at kun 4 ud af 15 medlemmer af Sikkerhedsrådet i tirsdags – undskyld, i onsdags, det er 48 timer siden – taler for en væbnet aktion. 4 ud af 15! Hvordan kan man på den baggrund tale om en endnu stærkere FN-forankring? Svar udbedes.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er meget enig med hr. Jann Sjørnsen i den betragtning, at den folkeretlige diskussion er særdeles væsentlig, for det har jo at gøre med et fremtidigt verdensmønster. Hvad er det for en verdensorden, der kommer ud af dette her, når Irakkrigen forhåbentlig hurtigt er overstået? Hvad gælder næste gang?

Jeg har lagt mærke til, at i regeringens sidste svar har de skiftet ordvalg. Det er meget udmærket, det er jeg glad for. Der står i det første, det egentlige notat, at våbeninspektion er udsigtsløs. Nu står der: må anses for at være. Man bløder lidt op, og det skulle man nok have gjort fra starten. Det havde i hvert fald været et langt klogere ordvalg.

Det er jo Sikkerhedsrådet, der fortolker Sikkerhedsrådets vedtagelser. Når man læser referatet fra FN af sikkerhedsrådsbehandlingen den 19. marts, må jeg sige, at der i Sikkerhedsrådet altså ikke tegner sig en tilslutning til det, som skete, nemlig at man skulle afbryde våbeninspektionen. Det er kernen i sagen for mig, og dette element indgår overhovedet ikke i regeringens

gens folkeretlige vurdering. Det finder jeg beklageligt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jens Rohde for at svare. Og de næste tre er hr. Frank Jensen, hr. Jacob Buksti og hr. Villy Søvnald, og det er alle tre for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Fru Sandy Brinck spørger, hvorfor USA brugte så mange kræfter på at prøve at få en ny resolution igennem, nye beslutninger igennem. Det anser jeg for rent politisk, nøjagtig som fru Sandy Brinck sagde det.

Det er jo et politisk helt legitimt ønske, at man prøver at få en ny beslutning igennem FN, og at man netop prøver at fortsætte i det spor, man har lagt. Det er et politisk helt legitimt forsøg på at samle så mange som overhovedet muligt om en beslutning. Men det ændrer stadig væk ikke ved, at resolution 1441 genbekræfter alle tidligere resolutioner, også 678 og 687.

Det er rigtigt, at i resolution 1441 står der, at nu skal man afvente og give Saddam Hussein en sidste mulighed. Det er jo det afgørende. Herefter skal man »consider«, altså vurdere og diskutere, situationen igen, og det har man gjort.

Det afgørende er, at Saddam Hussein ikke har ladet sig afvæbne, og det er jo det, jeg egentlig synes er en lille smule interessant, når man nu er så interesseret i de her paragraffer og det folkeretlige grundlag.

Det er fair nok, jeg er fuldstændig enig med hr. Aage Frandsen i, at det må vi selv tage stilling til ud fra de oplysninger, som man må kunne regne med er rigtige. Sådan må det jo nødvendigvis være, og det er så mit ansvar at vurdere i forhold til os selv, hvordan jeg så ser de papirer.

Men man diskuterer overhovedet ikke den situation i oppositionen, at Saddam Hussein jo ikke har ladet sig afvæbne. Han har heller ikke vist vilje til at gå åbent og ærligt ud og arbejde betingelsesløst og med det samme. Det har han jo ikke gjort. Er det et faktum, der er fuldstændig ikkeeksisterende i oppositionens hoveder? Ja, så gør det det selvfølgelig svært at diskutere.

Kl. 10.10

Jeg synes, det bør være en diskussion om, hvorvidt man anser det for realistisk, at Saddam Hussein kan afvæbne, vil afvæbne og dermed opfylde resolutionerne, eller om man anser det